

Nr 982

Av herrar **Johansson** i Öckerö och **Levin**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 145, med förslag till lag om ändring i sjölagen m. m.*

Kungl. Maj:ts proposition nr 145 år 1966 med förslag till lag om ändring i sjölagen m. m. innehåller i sjölagsförslagets 70 och 301 §§ nya bestämmelser om obligatorisk befälshavare rapport och sjöförklaring angående sjöolyckor m. m.

Beträffande de båda nämnda paragrafernas punkt 5, som gäller sammanstötning och grundstötning, har departementschefen bl. a. gjort motivuttalande av innebörd, att till grundstötningsfallen inte bör räknas sådana händelser som i vissa sammanhang utgör en normal och ofarlig företeelse i samband med fartygs drift. Som exempel har anförts sådan grundkänning som kan förutses komma att inträffa för ankrat eller förtöjt fartyg till följd av förändring av vattenståndet eller för fartyg som måste forcera dybankar eller sandbankar i flod eller hamninlopp. Om grundkänningen medför skada av någon betydelse, blir emellertid enligt samma uttalande punkt 7 tillämplig.

Vi vill framhålla, att ett motsvarande betraktelsesätt bör anläggas för vissa fall av sammanstötning. Exempelvis när lots bordar fartyg under gång (jfr 10 § lotsförordningen) eller under hamnbogsering eller vid fiske med s. k. partrål utgör lätta sammanstötningar helt beräknliga och normala inslag i verksamheten. Vi anser det vara självfallet, att sådana händelser inte skall falla in under punkt 5. Däremot blir, liksom i de anförda grundkänningsfallen, punkt 7 tillämplig, ifall skada av betydelse inträffar.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen vid antagandet av Kungl. Maj:ts förslag till lag om ändring i sjölagen såsom ytterligare motivering måtte godkänna vad som uttalats i denna motion om sjöförklaring och rapportskyldighet.

Stockholm den 1 december 1966

Olof Johansson (fp)

Hans Levin (s)